

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.I.35.559/2019/5.

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Stefancsik Márta előadó bíró
Dr. Huber Gábor bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Lassán Csaba ügyvéd)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Ungi Noémi jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes, 13. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. június 27. napján kelt 16.K.30.189/2019/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.30.189/2019/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon az alperesnek 150.00 (azaz százötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 2.298.100 (azaz kétmillió-kétszázkilencvennyolcezer-száz) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a **G.Kft.**-nek 2008. január 14. - 2010. január 21. között tulajdonosa és ügyvezetője, 2009. március 16. - 200. január 4-ig munkavállalója, a **F.T.Kft.**-nek 2009. március 10. - 2011. április 29. között tulajdonosa és ügyvezetője, a **T.Kft.**-nek 2011. június 7. - 2014. március 12. között tulajdonosa és ügyvezetője, 2012-től munkavállalója volt.
- [2] A felperes a **G.Kft.** bankszámlájáról 2009-ben 290.213.000 Ft-ot, 2010-ben 1.210.000 Ft-ot vett fel, és arra 2009-ben 10.742.000 Ft-ot, 2010-ben 279.855 Ft-ot fizetett be. A társaság nem bocsátotta az adóhatóság rendelkezésére iratanyagát.
- [3] A felperes a **F.T.Kft.** bankszámlájáról a 2009-ben 31.525.000 Ft-ot, 2010-ben 32.249.000 Ft-ot, 2011-ben 7.735.000 Ft-ot vett fel, és 2009-ben 10.000 Ft, 2010-ben 746.000 Ft befizetést teljesített. A társaság az elrendelt kapcsolódó vizsgálat keretében nem bocsátotta az adóhatóság rendelkezésére iratanyagát.
- [4] A felperes a **T.Kft.** bankszámlájáról 2011-ben 5.021.000 Ft-ot, 2012-ben 5.595.000 Ft-ot és 1641, 48 EUR-t vett fel, és 2011-ben 427.500 Ft, 2012-ben 5.000 Ft és 2.500 EUR befizetést teljesített. A társaság bemutatott iratanyaga nem tartalmazta a felperes által eszközölt banki felvéteket és befizetéseket.
- [5] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2009-2012. évekre személyi jövedelemadó (szja) és százalékos egészségügyi hozzájárulás (eho) adónemekben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a 2015. november 10. napján kelt határozatával a felperest 169.044.399 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 128.945.284 Ft adóbírság és 58.312.429 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
- [6] A fellebbezés folytán eljáró felperes a 2016. március 23. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot - 2009. évre elévülés okán az adókülönbözet és jogkövetkezményei törlésével - megváltoztatta, a felperest 12.434.197 Ft szja, 10.546.682 Ft eho, a két adónemben összesen 22.980.897 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 19.618.393 Ft adóbírság és 6.411.689 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
- [7] Határozatát az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. § (9) bekezdésére, 99. § (2) bekezdésére, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 1. § (3) bekezdésére, 2. § (1)-(4) és (6) bekezdéseire, 4. § (1)-(2) bekezdéseire, 5. § (1) és (7) bekezdéseire, 6. § (1) bekezdés a-b) pontjaira, 9. §-ára, 28. § (1) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 165. § (1)-(3) bekezdéseire, 166. § (1)-(2) bekezdéseire, 167. § (1) bekezdésére, 168. § (1)-(2) bekezdéseire alapította.
- [8] Indokolása szerint a felperes a vizsgált években az szja-

- bevallási kötelezettségének eleget tett, munkaviszonyból származó bérjövédelmet vallott.
- [9] A felperes a cégek bankszámláiról felvett készpénzzel a társaságok irányába nem számolt el, valamint nem igazolta, hogy az adómentes, vagy bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelme. A társaságoknál lefolytatott vizsgálatok sem igazolták, hogy a készpénz a társaságok gazdasági tevékenysége érdekében került felhasználásra, a társaságok házipénztárába való befizetésük nem nyert igazolást, ezért - egyéb jogcím hiányában - az az Szja tv. 28. § (1) bekezdése alapján a felperes egyéb jövedelmének minősül.
- [10] Értékelte a felperes ellenőrzési jegyzőkönyvre tett észrevételeihez, illetve a fellebbezéséhez csatolt dokumentum-másolatokat, és megállapította, hogy általuk a felperes bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette.
- [11] Hangsúlyozta, hogy tanúvallomással az Sztv. előírásainak megfelelő nyilvántartások és bizonylatok nem pótolhatók, másrészt a tanúvallomás nem igazolja, hogy a bérleti díjakat a felperes a cégek bankszámláiról felvett összegekből teljesítette. Ezért a felperes által megjelölt munkavállalók meghallgatását és a **F.Kft.**-nél helyszíni szemle lefolytatását mellőzte. Szintén alkalmatlan bizonyítási eszköznek minősítette a **G.Kft.** felszámolójának megkeresését a K.B. Kft. számláinak beszerzése iránt, utalva arra, hogy a társhatósága által lefolytatott ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy ezen társaság nem állt kapcsolatban a **G.Kft.**-vel.

A kereseti kérelem

- [12] A felperes keresetében a határozatok megváltoztatását és az adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék törlését kérte.
- [13] Álláspontja szerint alperesi határozat sérti az Art. 1. § (2) és (3) bekezdését, 80. § (1) bekezdését, 95. § (3) és (4) bekezdését, 97. § (3)-(4) és (6) bekezdését, 99. § (2) bekezdését, 140. § (1) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 5. § (1) és (3) bekezdéseit, valamint 72. § (1) bekezdés e) pontját.
- [14] Előadása szerint az adóhatóság nem bizonyította, hogy a felperes egyéb jövedelmét képezi az ügyvezetése alatt álló cégektől felvett összeg, nem értékelte az általa becsatolt nagy mennyiségű iratanyagot, nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, a javára szolgáló tényeket nem tárta fel, emellett a bizonyítási kötelezettséget tévesen állapította meg és jogsértően mellőzte bizonyítási indítványai teljesítését.
- [15] Az elsőfokú bíróság a 2017. október 30-án kelt 16.K.32.247/2016/19. számú ítéletével az alperes határozatát megváltoztatta, a teljes adókötelezettséget törölte. Az

alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria a 2018. november 15. napján meghozott Kfv.V.35.089/2018/8. számú végzésével hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, mert megállapította, az elsőfokú ítéletből nem ismerhető meg, hogy a rendelkező rész milyen tényállásra alapítottan, milyen keresetet elbírálván, és mely bizonyított tényeken, körülményeken alapul, teljes körű tényállás, konkrét adattartalmú kereset és értékelt bizonyítási eszközök hiányában a döntés jogszerűsége nem vizsgálható. Az új eljárásra előírta, hogy „Az elsőfokú bíróságnak az új eljárás során számba kell vennie azokat a bizonyítékokat, amelyeken az adóhatározati megállapítások alapulnak, továbbá azokat, amelyeket a felperes a perben előtárt, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelnie, továbbá ütköztetnie kell, amelynek eredményeként ítéletében teljes körű tényállást kell megállapítania, konkrét adatokat tartalmazó keresetet kell rögzítenie, és a meghozott döntésének jogi indokolásából a bizonyítékok mikénti minősítésének megállapíthatónak kell lennie akként, hogy rendelkezésének jogszerűsége érdemben felülvizsgálható legyen. Az elsőfokú bíróságnak az általa lefolytatott bizonyítási eljárás során előtárt bizonyítékokat a tényállással és saját döntésével kapcsolatba kell hoznia, amelyhez szükséges azok konkrét megnevezése és tételes értékelése, ahogyan a közigazgatási eljárásban beszerzett bizonyítékoké is.”

[16] A felperes keresetét a megismételt eljárásban fenntartotta.

[17] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a határozatban foglaltak alapján.

A jogerős határozat

[18] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[19] Indokolása szerint a megismételt eljárásban további bizonyítás felvételére nem került sor, de a Kúriai végzésben foglaltakra figyelemmel korábbi ítéletének megállapításait felülvizsgálta. Megállapította, hogy az ügyvezetőként felvett összegekkel való elszámolás megtörténtének bizonyítás az Art. 99. § (2) bekezdése és az Szja törvény 1. § (4) bekezdése alapján a felperes kötelezettsége volt.

[20] A Kúria Kfv.35.552/2017/8. számú ítéletére utalással értékelte, hogy felperest az ellenőrzési eljárás során együttműködési kötelezettség terhelte, a jogait és kötelezettségeit jóhiszeműen kellett gyakorolnia, mely követelményeknek nem felel meg az a magatartás, hogy a pénztárbizonylatokat utólag csatolja. A gazdasági társaságok számláiról az intézkedésre jogosult felperes által felvett pénzösszegek sorsát jogszerű elszámolás során szigorú számadású nyomtatványokkal, dokumentumokkal egyértelműen beazonosítható módon kellett bevételezni és könyvelni, erre vonatkozóan a felperes bizonyítékokkal nem rendelkezett.

[21] Részletesen értékelte a csatolt dokumentumokat, számlákat, átvételi elismervényeket, H. Á.,

K. I. tanúk vallomását, az általuk, valamint a H. I. Kft. és a **T.Kft.** között létrejött szerződéseket, és megállapította, hogy azok kizárólag annak bizonyítására alkalmasak, hogy a felperes által vezetett Kft.-knek voltak készpénzes kiadásai, azonban azt nem, hogy ezeket a felperes által a bankokból felvett pénzeszközökből kerültek volna kiegyenlítésre, és a készpénz mozgást kísérő alapbizonylatok hiánya felperes terhére esett. Figyelembe vette, hogy a **F.T.Kft.** bevételei jelentős részéhez készpénzben jutott, amiből a készpénz fizetési számlák, a tanúk által felmutatott bizonylatok és tanúnyilatkozat szerinti bérleti díjak kifizetésére forrásul szolgálhattak.

- [22] Mérlegelte, hogy a **T.Kft.** felszámolási eljárás alatt lévő társaságok vagyonelemeinek megszerzésére irányuló pályázatokon vett részt, bánatpénzként készpénzben teljesítette. Az ezekről szóló bizonylatok álláspontja szerint azonban csak azt igazolják, hogy a felperes ezeket az összegeket megfizette, de azok forrását nem. A **T.Kft.** bemutatott bizonylatai, a rögzített kiadások és a banki készpénz felvételek között sem időbeli, sem összecszerzési összefüggés nem mutatkozott, a könyvelési résziratok nem álltak összhangban sem a banki készpénz felvételekkel, sem az igazolni kívánt kiadásokkal.

A felülvizsgálati kérelem

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [24] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (2)-(3) bekezdéseiben, 164. § (1) bekezdésében, 206. §-ában, 221. § (1) bekezdésében, az Art. 97. § (4)-(6) bekezdéseiben, az Szja tv. 1. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek és sérti az Sztv. alapelveit.
- [25] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette ítéletében, hogy „a felperesnek kellett az Szja. törvény 1. § (4) bekezdése alapján bizonyítania, hogy a **F.T.Kft.**, a **T.Kft.** és a **G.Kft.** bankszámláiról felvett pénzüsszegek adómentesek, így a felvett pénzüsszegekkel felperes a társaságok felé elszámolt, azokkal nem sajátjaként rendelkezett.”
- [26] Hivatkozott arra, hogy a **G.Kft.**-t illetően az alperes elévülés folytán megállapítást nem tett, a **F.T.Kft.** és a **T.Kft.** vonatkozásában pedig a csatolt okiratokkal és a tanúvallomásokkal bizonyította, hogy a bankból felvett összegeket a vállalkozások érdekében használta fel.
- [27] Előadta, hogy a befizetett összegek egy részéről rendelkezik a **F.Kft.** vonatkozásában a pénztári befizetést igazoló nyugtával, más részéről a befizetési pénztárbizonylatokkal, a **T.Kft.**-t illetően pedig egy pénztárbizonylattal.
- [28] A **F.Kft.** a H. Á.-al kötött bérleti szerződés alapján 2010. és 2011. évre összesen 16 db számát mutatott be, amely szerint 24.000.000 Ft-ot fizetett meg készpénzben a bérbeadónak. Ezen túl az ingatlan másik felének bérlete alapján Kiszner Istvánnak fizetett meg készpénzben havi 700.000 Ft bérleti díjat, 2010-2011-ben összesen 11.200.000 Ft-ot. Nevezett tanúk a bérleti díjból származó jövedelmüket adóbevallásukban

szerepeltették. Mindezeket túl nagyobb összegeket teljesített bánatpénzként a **T.Kft.**.. nevében 2011-2012. években 7 alkalommal.

- [29] Ennek megfelelően igazolta, hogy a bankból felvett készpénzzel a 2010-ben 20.376.000 Ft, 2011-ben 7.735.000 Ft, 2012-ben 5.000.000 Ft összegig a pénztárbizonylatok által, 2010-ben 26.800.000 Ft-tal, 2011-ben 8.800.000 Ft-tal és 2012-ben 2.397.000 Ft-tal bérleti díjfizetés által, egyéb jogcímen pedig 2011-ben 3.440.600 Ft, 2012-ben 2.397.000 Ft összeg erejéig elszámolt.
- [30] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonylatokat okszerűtlenül és csak általánosságban értékelte, nem tért ki a bánatpénzzel kapcsolatos okiratokra, nem fejtette ki, hogy korábbi ítéletével szemben milyen indokok miatt hozott eltérő döntést. A Kúria végzésében foglaltaknak a jogerős ítélet nem felel meg, abból nem tűnik ki, hogy a felperes miért nem igazolta a készpénz társaságok érdekében való felhasználását, a beszerzett bizonyítékok ütköztetése nem történt meg, az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének.
- [31] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.
- [32] Hivatkozása szerint a jogerős ítélet megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 215. §-ban, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, az elsőfokú bíróság eleget tett a Kúria új eljárásra vonatkozó utasításának, a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye.
- [33] Előadta, hogy a gazdasági társaságnak a bankszámlájáról magánszemély által felvett összegeket szigorú számadású nyomtatványokkal, beazonosíthatóan kell ki- illetve bevételeznie és könyvelnie. Csak az eredeti pénztárbizonylatok, nyilvántartások szolgálhatnak bizonyítékkul arra, hogy a felperes a készpénzzel a társaság irányába elszámolt; a bizonylatok, nyilvántartások másolata, illetve a tanúvallomások, a magánszemélytől származó átvételi elismervények, a bérleti szerződések és az áramszolgáltató folyószámla-kivonata erre nem alkalmasak. Utalt arra, hogy a felperes az ellenőrzés keretében nem tett eleget együttműködési kötelezettségének, az érintett társaságoknál folytatott ellenőrzések alapján sem volt beszerezhető eredeti bizonylat, nyilvántartás. A perben csatolt néhány okiratmásolat sem felelt meg a bizonyítékokkal szembeni követelményeknek, így az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül utasította el a felperes keresetét.

A Kúria döntése és jogi indokolása

[34] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[35] A Pp. 275. § (1)-(4) bekezdése alapján a Kúria a

felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján, a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, bizonyításnak nincs helye. Az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem bíró eljárási szabály megsértésének kivételével a jogszabálysértő jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljárt elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalára utasítja. Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

- [36] A felperes felülvizsgálati kérelemében egyrészt azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak, mert a bizonyítékokat nem teljeskörűen és nem okszerűen értékelte, továbbá döntését nem indokolta megfelelően.
- [37] A Kúria a Kfv.V.35.089/2018/8. számú végzésével az alapeljárásban hozott jogerős ítéletet azért helyezte hatályon kívül, mert megállapítása szerint az elsőfokú ítéletből nem volt megismerhető, hogy a rendelkező része milyen tényálláson alapul, mi a konkrét kereset és melyek azok a bizonyítási eszközök, amelyeket az elsőfokú bíróság értékelte [Kfv.V.35.089/2018/8. számú végzés 34. bekezdés]. A Kúria mindezek miatt az ügyet érdemben korábban nem vizsgálta. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben ezért nem jogszabálysértő, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok tényleges értékelését követően a korábbi döntésével ellentétes tartalmú ítéletet hozott.
- [38] A Kúria az új eljárásra a - Pp. 275. § (5) bekezdése értelmében kötelező jelleggel - végzés [37] bekezdésében előírta a hiányosságok pótlását.
- [39] A Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.
- [40] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság - a hatályon kívül helyező végzésében foglalt útmutatásának megfelelően - ítéletében rögzítette az irányadó tényállást, a kereseti kérelmet, majd a közigazgatási és a bírósági eljárás során

beszerzett bizonyítékokat külön-külön és összességükben is értékelve vizsgálta, hogy a felperes elszámolási kötelezettségének eleget tett-e.

- [41] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A bizonyítékok mérlegelése jogszabálysértést különösen abban az esetben valósít meg, amennyiben kirívóan okszerűtlen, logikátlan következtetést tartalmaz, illetve a közigazgatási eljárás során és a perben rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése hiányosan, vagy a bizonyítási kötelezettség téves értelmezésével történt.
- [42] Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen rögzítette az adóhatóság által beszerzett bizonyítékokat és az azok alapján megállapított tényeket, a bizonyítási kötelezettséget - az Szja. tv. 1. § (4) bekezdésére utalással - jogszerűen telepítette a felperesre - és a rendelkezésre bocsátott okirati bizonyítékok és a tanúvallomások teljes körű értékelésével helytállóan állapította meg, hogy a felperes által felvett készpénz társaságok irányába történő elszámolása nem nyert bizonyítást.
- [43] A rendkívüli jogorvoslati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye, az elsőfokú bíróság teljes körű értékelést végzett és okszerű következtetéssel döntött az ügy érdeméről.
- [44] A Kúria számos döntésében foglalkozott a magánszemély által gazdasági társaság pénzforgalmi számlájáról felvett készpénz utáni adókötelezettséggel. Kialakított gyakorlata értelmében az elszámolás társaság felé történő igazolására eredeti, alakilag és tartalmilag hiteles, szigorú számadás alá vont számviteli bizonylat alkalmas, a társaság által kiállított szabályszerű bizonylat egy példányát a magánszemély kapja, ennek megfelelően a felperesnek is módjában állt volna az elszámolást bizonyítani [Kfv.I.35.031/2009/4., Kfv.V.35.442/2011/6., Kfv.VI.35.585/2012/10., Kfv.I.35.188/2013/7., Kfv.V.35.044/2015/5., Kfv.I.35.212/2015/9., Kfv.I.35.592/2015/6., Kfv.I.35.634/2015/7., Kfv.I.35.820/2015/7., Kfv.I.35.414/2016/5., Kfv.I.35.492/2016/5., Kfv.I.35.640/2016/10. (BH.2018.28.), Kfv.I.35.424/2017/7. Kfv.V.35.377/2017/4. (KGD.2018.48.), Kfv.I.35.437/2019/9.]. A Kúria a BH.2018.28. számon közzétett döntésében kifejtette: „(...) az elszámolás bemutatásának elmaradására nem lehet kibúvót találni azzal, hogy a felperes magánszemély és bizonylatmegőrzési kötelezettsége nem terheli. Egy olyan esetben, amikor gazdasági társaság pénzkezelése történik, a számláról pénzt felvevő személyt is nagyobb felelősség terheli az elszámolás igazolása körében és alapvető érdeke az olyan

bizonylatok megőrzése, amely utóbb igazolja az elszámolás megtörténtét."

- [45] Az Sztv. előírásainak megfelelő, eredeti bizonylat, illetve nyilvántartás hiánya miatt az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte a felperes által bemutatott okirat-másolatokon szereplő összegek figyelembe vételét, továbbá helytállóan állapította meg azt is, hogy a felperes a tanúvallomásokkal és az átvételi elismervényekkel - a társaságok nyilvántartása általi ellenőrizhetőségének hiánya miatt - nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének. A felperes által a felülvizsgálati kérelmében hiányolta a „bánapénz” befizetéséről szóló okiratmásolatok értékelését. Figyelemmel arra, hogy ezen befizetési bizonylat-másolatokkal a **T.Kft.**-nél számviteli nyilvántartás, bizonylat nem volt megfelleltethető (és ilyet a felperes sem állított), továbbá azokon a felperes által vezetett társaság meg sem jelent, az elsőfokú bíróság a felperes, mint magánszemély által eszközölt banki befizetések pénztárbizonylatai másolata részletes, az azokon szereplő összegekre kiterjedő vizsgálatát alappal mellőzte.
- [46] A Kúria alaposnak találta azonban a felperes felülvizsgálati kérelmének azon hivatkozását, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében félreérthető megjegyzést tett azáltal, hogy a **G.Kft.**-t is megemlítette a perben bizonyítandó tények meghatározásakor. Az ítélete indokolása azonban nem hagy kétséget afelől, hogy az elévülési időszakkal érintett ezen társaságra nézve a döntése nem terjed ki.
- [47] Mindezek folytán a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [48] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.
- [49] A Kúria a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 41. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. május 28.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk.
előadó bíró, Dr. Huber Gábor sk. bíró